

[Lysholm Christensen]

Jeg kan også nævne, at aktieselskabsformen vil give nye konkurrencemuligheder, som er positive. Dog vil vi godt tilslutte os de betænkeligheder, der er kommet til udtryk fra anden side om, at vi må sikre os, at overskuddet ikke forsvinder ud af systemet. Det kan ikke være rimeligt, at overskuddet skal udloddes til områder, som ikke har med boligfinansiering at gøre.

Endelig skal jeg lige nævne spørgsmålet om indekslån. Der har jo været nogle problemer på det område, og det er måske noget, vi skal kigge lidt nærmere på under udvalgsarbejdet. Vi kan indskrænke os til nu at konstatere, at det er udmærket, at der bliver lagt en begrænsning ind, så man kun kan yde lån i henhold til lov om boligbyggeri.

Vi skal konkludere med at sige, at vi synes, det er et vældig godt arbejde, der er lagt frem. Vi har noteret os den brede kreds af høringsparter, der har kigget på det, og vi vil i hvert fald medvirke til, at forslaget får en hurtig gang gennem Folketinget.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg vil gerne indlede med at takke for de mange rosende og positive bemærkninger, der er faldet til dette – som mange jo også har sagt – meget store og komplicerede lovforslag.

Jeg vil også gerne takke på embedsmændenes vegne. Jeg kan kun bekræfte, at det har været et utrolig stort arbejde at få dette lovforslag tilpasset de ændringer, som jo sker for øjeblikket på dette marked, også alle EF-reglerne taget i betragtning, og jeg kan derfor kun sige tak for, at det også her bliver påskønnet, at man har arbejdet så tilbundsående.

Det er også forklaringen på, at dette lovforslag har været længe undervejs. Vi har ment, at det var bedre at gå virkelig i dybden med det og også prøve at tilgodese det, der er et af hovedformålene med denne lov, nemlig en forenkling og afbureaukratisering af de mange regler, som gælder på dette område.

Mange har jo nævnt, at der er tale om et enestående system, og det vil jeg også gerne bekræfte. Det er et system, som er enestående i kraft af, at det er hurtigt og billigt, og det er og bør altid være et sikkert system. Hvis vi skal opretholde disse hovedformål – og det kan jeg så sige, at det er jo næsten efter en god konservativ leveregel, at man skal forandre for at bevare –

er det også nødvendigt, at vi stadig væk prøver på at tilpasse realkreditsystemet den udvikling, der i øvrigt sker på det finansielle marked, og sørger for, at det er i takt med bl.a. bankers og sparekassers udvikling og naturligvis også med forholdene i udlandet, først og fremmest de EF-regler, som er kommet til at gælde på dette område, og som vi gerne skulle tilpasse systemet løbende.

Derfor vil jeg gerne sige, at dette er ikke det sidste punktum, der er sat om realkreditinstitutterne og deres virke. Det er helt givet, at vi bliver nødt til løbende at regulere mange af de bestemmelser, som er indeholdt i lovforslaget, og jeg kan også på den måde forklare, at der er en del bemyndigelsesparagraffer, netop for at vi hele tiden fleksibelt kan tilpasse udviklingen de ændrede krav, som måtte opstå.

Hr. Baadsgaard var overvejende meget rosende i sine betragtninger til dette forslag, og det er jeg glad for, men han stillede også en række spørgsmål om konkrete ting.

Jeg kan måske som indgangsvinkel hertil sige, at spørgsmålet om liberalisering har været nævnt af flere ordførere. Nogle har sagt, at der har været tale om for vidtgående liberalisering, andre har sagt, at vi måske burde gå videre i denne retning, og atter andre har syntes – og det var især hr. Holger K. Nielsen, der var inde på det – at vi egentlig burde holde os dér, hvor vi var.

Derfor var jeg glad for, at hr. Baadsgaard sagde med hensyn til liberalisering, at det afgørende i dette punkt var, at vi måtte sørge for ikke at udvide det lånefinansierede forbrug. Det er jo netop den grundtanke, som har ligget hos regeringen, da vi udformede dette forslag, at vi gerne ville gå et stykke ad liberaliseringens vej. Det har også været tilfældet, som fru Lizzie Lichtenberg nævnte, bl.a. på erhvervsbygningsområdet og også for sommerhusbyggeriet. Men dér, hvor vor betænkelighed ligger, er naturligvis, hvis vi med denne lov kommer til at opildne til et lånefinansieret forbrug. Det er ikke det, der på nuværende tidspunkt er behov for.

Hr. Baadsgaard nævnte spørgsmålet om tolagsbelåningen. Dertil kan jeg sige, at det er den belåning, som henholdsvis Landbrugets og Industriens Realkreditfond yder, og det er jo en gammel tradition i Danmark, at vi har disse særlige institutter, der yder denne særlige tolagsbelåning. Om det kan ændres – ja, selvfølgelig –